

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

8. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

23. ÚNORA 2020

Z obsahu:

„Kristovým jménem
vyzýváme:

Smiřte se s Bohem!“

Poselství papeže
Františka k postní
době 2020

- strana 2 -

**Svatý Osvald
z Worcesteru**

Libor Rösner

- strana 4 -

Sto růží

**Panny Marie pro
rozjímání (17)**

P. Clemente

Arranz Enjuto

- strana 6 -

Matka

Evženie Ravasio (7)

- strana 7 -

Cesta k Bohu (6)

Sv. František Saleský

- strana 8 -

**Souhlas s obnovou
Mariánského sloupu
na Staroměstském
náměstí v Praze
a cesta k němu**

Mgr. Ing. Josef
Pejřimovský, Ph.D.

- strana 10 -

Kopie torza sochy Panny Marie s dokončenými stavebními díly mariánského sloupu, umístěné na lodi kotvíci pod klášterem křižovníků u Karlova mostu. (Foto Martin Frouz)

„Kristovým jménem vyzýváme: Smířte se s Bohem!“ (2 Kor 5,20)

Poselství papeže Františka k postní době 2020

Milé sestry, milí bratři, i v tomto roce nám Pán dopřává příhodný čas, abychom obnovili svá srdce a připravili se na slavení velikého tajemství smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista, které je základem křesťanského života, jak osobního, tak komunitního. Je třeba, abychom se v mysli i v srdci neustále vraceli k tomuto tajemství. Poroste v nás měrou, jakou se necháme za-

pojit do jeho duchovní dynamiky a jakou svobodně a velkodušně na ně odpovíme.

1. Velikonoční tajemství, základ obrácení

Křesťanská radost tryská z naslouchání a přijetí radostné zvěsti o Ježíšově smrti a zmrtvýchvstání: kérygmatu. Shrnuje tajemství lásky, která je „velmi reálná, velmi pravdivá, velmi konkrétní,

takže nám nabízí vztah upřímného a plodného dialogu“ (František, *Christus vivit*, č. 117). Kdo věří v toto poselství, ten odmítá lež, podle které jsme si darovali život sami, zatímco se ve skutečnosti rodí z Otcovy lásky, z jeho rozhodnutí darovat život v hojnosti (srov. Jan 10,10). Pokud však budeme naslouchat svůdnému hlasu „otce lži“ (Jan 8,44), riskujeme, že se propadneme do propasti, kde nic nemá smysl, že zakusíme peklo už tady na zemi, jak to bohužel dosvědčují mnohé dramatické prožitky jednotlivců i společnosti.

V této postní době roku 2020 bych se proto chtěl na každého křesťana obrátit slovy, která jsem napsal mladým lidem

Pokračování na str. 5

Ve světě je tolik osamělých lidí! A to přesto, že jsou spojeni s jinými lidmi skrze sociální sítě apod. Jak je to možné? Odpověď nacházíme v rozjímání o osamělosti Panny Marie po Ježíšově smrti (str. 6-7). Netrvala sice dlouho, ale i touto zkušeností si Maria prošla. Avšak zatímco Mariina osamělost měla svůj zdroj ve fyzické ztrátě Syna, má naše vnitřní osamělost příčinu v nepřítomnosti Boha v naší duši. Ne, že by Bůh nebyl s námi, ale vždycky je zde nevěrný člověk, který i přes svoji zkušenost, že s Bohem je pro něho život zde na zemi vždy šťastný, a to i v těžkých chvílích, na to zapomene a kráčí životem podle svých not. Takto „šťastně“ prožívaný život bez Boha nemá konečné trvání, dříve či později vystoupí do popředí touha po přítomnosti někoho, kdo bude člověku rozumět a bude nablízku jeho rozbořené, osamělé duši. Nikdo z lidí však nezná lidskou duši tak dobře jako Bůh, který je jejím Tvůrcem. A proto žádný člověk nedokáže dokonale uspokojit potřeby duše druhého člověka.

Ten, kdo přijímá Boha do svého života a odevzdává se jeho milující Prozřetelnosti, nikdy nebude zklamán. Zároveň si však bude vědom své stálé nedokonalosti, která je příčinou někdy i velmi těžkých zkoušek víry v Boha. A zde máme jedno z možných témat k rozjímání v nastávající době postní: podívat se hlouběji na to, jakým způsobem usilují

Editorial

o dokonalost – jejíž vzor máme ve svém nebeském Otci – a jak přijímám a vyrovnávám se s tím, že chybuji, hřeším, a to i stále tímž způsobem. Neztrácím se sebou již trpělivost? Nejsem malověrný a nemyslím si, že by mě měl Bůh zbavit tohoto mého ostnu? Vždyť se tak snažím, abych to už nedělal! Svätý František Saleský na to odpovídá (str. 8-9): Nikoliv, tyto nedokonalosti, chyby nám Bůh ponechává k našemu duchovnímu prospěchu. Můžeme se tak cvičit ve ctnosti, o kterou bychom jinak ani neusilovali. A zároveň nás to vede k pokoře a k vědomí, že bez Boha se jen stěží vysvobodíme ze smyček, které nás pevně drží, ba znehybňují. Je nutné odevzdat se Bohu a nechat ho vládnout. A i když nám ponechá některou chybu, dá nám s tím rovněž sílu, abychom ji pokorně přijali a zachovali si pokoj v duši, v níž on přebývá. Projeví-li se však naše chyba hříšným způsobem, pak se nemůžeme vyhnout litosti, protože nás přece musí bolet to, že zraňujeme Boží milující srdce. Předstupme tedy vždy se svými chybami, nedokonalostmi, hříchy před Boha v pokoře a trpělivosti a nebudme malověrnými, ale věřícími!

Bůh nás v dnešních liturgických čteních vyzývá: Bud'te svatí, protože já jsem svatý! A Ježíš říká: „Bud'te dokonalí, ja-

ko je dokonalý váš nebeský Otec.“ Je to však vůbec v lidských silách a možnostech? Ano, protože Ježíš by po nás nikdy nechtěl nic, čeho bychom nemohli dosáhnout. (str. 3) On za nás položil svůj život, tedy jak by mohl požadovat něco, co by nám působilo jen trápení a mohlo by nás odvrátit od Boha, protože bychom zakořenili ve frustraci z nemožného? Jak příznačné je zde benediktinské heslo: „Modli se a pracuj!“ Připomíná nám totiž to podstatné, co je potřeba v životě dělat: odevzdat se Trojjedinému Bohu, a to pod ochranou Panny Marie, a snažit se naplnit Ježíšovy požadavky a konat to, co je spravedlivé ve vztahu k druhým lidem a k sobě samému. Zástupy svatých nám pak dosvědčují, že být dokonalý jako náš nebeský Otec možné je, aspoň pokud jde o dokonalost ve smyslu naplnění lidských možností. Neboť stále zde existuje hluboká propast mezi Trojjediným Bohem a člověkem. Odevzdáme-li se tedy pokorně do rukou Božích a Bůh bude moci skrze nás konat podobně jako skrze svatého Osvalda z Worcesteru (str. 4), byť v menším měřítku, stane se náš život skutečnou oslavou Boha Otce, Syna a Duchu Svätého. A odměnou nám bude nejen účast na věčné slávě našeho Otce v nebesích, ale už i teď vědomí, že nejsme zde na zemi sami, že Bůh je stále s námi.

Daniel Dehner

Opět nastal čas vrátit se do Ježíšovy školy. Dnešní lekce bude jedna z nejnáročnějších. Pochopíš-li správně, co od tebe Ježíš požaduje, a najdeš-li k tomu odvahu a sílu, může to znamenat zásadní obrat v tvém životě. Otevři své srdce jeho slovům s velkou ochotou a především s důvěrou. Ježíš nikdy nebude od tebe požadovat něco, co je nad tvé síly:

Mluv, Pane, tvůj služebník poslouchá.

Ježíš přichází dnes s překvapujícím požadavkem: *Budte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec!* Ne-

ní to nadsázka? Copak je to vůbec v lidských silách a možnostech? Odpověď musíš hledat u Ježíše. Zaděvej se nejdříve pozorně do jeho tváře. Je to snad pohled učitele, který nakládá na své žáky nekompromisně maximalistické požadavky? V Ježíšově hlasu i pohledu je přece něco jiného než strohý příkaz. Je to z jeho strany vyslovení úžasné důvěry. Jestliže tě k něčemu vyzývá, oznamuje ti tak, čeho jsi schopen. Dnes slyšíš pozvání k podílu na nejvyšší důstojnosti. Je to nabídka obnovené účasti na onom vznešeném stavu, pro který Bůh stvořil člověka, tedy i tebe.

Ptáš se, jaká je vlastně Otcova dokonalost? Jak ji můžeš poznat? Nejsnáze poznáš Otce podle toho, jak se zachoval k tobě. Jen se rozpomeň, jak ses k Němu zachoval ty. I kdyby sis dokázal připomenout všechny své zrady, urážky, nevděčnosti, všechny ty pyšné impertinence, ve kterých sis dokonce liboval, nejsi schopen dostatečně zvážit hloubku svého urážlivého postoje, jaký jsi zaujímal vůči Bohu. Měl bezpočet důvodů k tomu, aby tě po zásluze zavrhl a zapudil. Ale nic takového se nestalo. Ani jedinou chvíli tě nepřestal nekonečně milovat. Dnes dokonce sedíš u nohou jeho Syna, *kteří nic nedbal na to, že je roven Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka, ponížil se, aby byl poslušný až k smrti*⁽¹⁾. Nic ti nepřipomíná, nic ti nevyčítá, jedná s tebou jako s vlastním dítětem se stejnou samozřejmostí, s jakou ti ráno svítí slunce do oken, nabízí ti svou božskou podobu, své otcovské způsoby, svou nejpůvodnější a nejryzejší božskou formu lásky: chce, abys miloval podobně, jako miluje On.

Ukazuje ti, že všechny ty situace, ve kterých zakoušíš zlobu jiných, kteří ti křivdí, ubližují, olupují a zraňují tě, dávají ti najevo své pohrdání, působí ti příkoří a bolest, můžeš přijímat jako vzácnou příležitost: můžeš se podívat na vlastní nevděčné počinání vůči Bohu jakoby z druhé strany, ze strany příjemce. Naplněn nevolí a rozhořčením z chování druhých můžeš

si alespoň v náznaku uvědomit, jak nesmírná musí být Otcova trpělivá láska, když ho ani nejdřívější zneužití lidské svobody neodrazuje od jeho nejvelkodušnějšího milování.

On odpouští tvé viny, léčí všechny tvé neduhy, vykupuje tvůj život ze záhuby, on tě věncí láskou a slitováním.⁽²⁾

Věc se má totiž tak, že ještě dříve, než ses vzepřel Bohu, již ti bylo odpuštěno. Na tvoje zlo a na zlobu všech lidí neodpovídá Otec zlem, nýbrž svou láskou je od věčnosti předchází a jenom čeká, kdy si to uvědomíš a dovolíš mu, aby ti dal dar své odpouštějící slitovnosti.

Chápeš už, jak velkodušná je to možnost a nabídka, abys byl dokonalý jako Otec? Ježíš tě navádí na božskou cestu, která by člověka nikdy nenapadla: místo toho, abys probíral své nepřátele a zvažoval každé jejich slovo a každý jejich čin, můžeš se rozhodnout: „Odpouštím všem a všechno! Ačkoliv se má povaha ještě vzpouzí, jak bych směl nemilovat ty, které můj Otec od věčnosti chová v lásce?“

Ježíš, se kterým nyní rozmlouváš, je zosobněný důkaz Božího odpuštění. Cítili-li se příliš zraněni, než abys někomu mohl odpustit, předlož mu svou bolest, on ji uzdraví. A takto naplněn vděčnou radostí, usměj se v srdci na všechny, které jsi dosud nerad potkával, i na ty, kteří teprve přijdou a ublíží ti, *protože nevědí, co činí*. Začni usilovat o Otcovu dokonalost každý den tím, že budeš odpouštět předem. Je to snazší, protože ještě nejsi pobouřen a zaslepen. Pro každého, komu předem odpustíš, budeš mít podobně jako Otec připravený dar. Právě v tom je tajemství, jak dobrořečit nepříteli. Bude-li ti tvoje pyšná sebeláska přesto dělat překážky, vzpomeň si, že nejsi sám. Obrát se na Ježíše a on tě naučí vzbuzovat v srdci lásku ke všem, ke kterým ji ještě

Pravá dokonalost

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Dobře číňte těm, kteří vás nenávidí.

Liturgická čtení

1. čtení – Lv 19,1–2.17–18

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Mluv k celému společenství izraelských synů a řekni jim: Budte svatí, poněvadž já, Hospodin, váš Bůh, jsem svatý! K svému bratru neměj nenávisť v srdci, ale otevřeně ho napomeň, aby ses kvůli němu neobtěžil hříchem. Nemsti se, nechovej proti svým krajanům zášť, ale miluj svého bližního jako sebe. Já jsem Hospodin!“

2. čtení – 1 Kor 3,16–23

Nevíte, že jste Božím chrámem a že ve vás bydlí Boží Duch? Kdo by ničil Boží chrám, toho zničí Bůh. Neboť Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy! Ať se nikdo neklame! Domnívá-li se někdo z vás, že je moudrý, jak to chce tento svět, musí se napřed stát „pošetilým“. Jenom tak se stane moudrým. Moudrost totiž, jak ji chce tento svět, je v očích Božích pošetilost. Stojí přece v Písmu: „Bůh chytá moudré v jejich chytráctví“, a dále: „Pán zná plány moudrých: nejsou k ničemu.“

Proto ať se nikdo nechlubí lidmi. Všecko je přece vaše: Pavel, Apollos i Petr, svět, život i smrt, to, co už tady je, i to, co teprve přijde, všecko je vaše. Vy však patříte Kristu a Kristus Bohu.

Evangelium – Mt 5,38–48

Ježíš řekl svým učedníkům: „Slyšeli jste, že bylo řečeno: »Oko za oko a zub za zub.« Ale já vám říkám: Neodporujte zlému. Spíše naopak: Když tě někdo udeří na pravou tvář, nastav mu i druhou; a tomu, kdo se chce s tebou soudit a vzít tvé šaty, tomu nech i plášť; a když tě někdo nutí, abys ho doprovázel jednu

Dokončení na str. 5

nepocituješ. Naslouchej mu, jak ti říká: „Hle, člověk, kterého náš Otec miluje tak, jako miluje mne i tebe! Chceš-li, i my ho budeme milovat.“

Veleb, má duše, Hospodina, vše, co je ve mně, veleb jeho jméno. Nejedná s námi podle našich hříchů, vzdaluje od nás naše nepravosti.⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Flp 2,6–8; ⁽²⁾ Ž 103,1.10

Svatý Oswald z Worcesteru

Letošní rok je přestupný. Díky tomu se památka světce původem z Anglie může slavit skutečně v den, na který v liturgickém kalendáři oficiálně připadá, tj. 29. února. Tento muž nosil stejné jméno jako jiný Oswald z Britských ostrovů, o němž jsme ve Světle také psali (viz číslo 31/2018), proto se k jeho jménu kvůli rozlišení připojuje přídomek „z Worcesteru“.

Narodil se sice na Britských ostrovech kolem roku 920, měl však dánské předky. Víme o tom díky tomu, že byl synovcem arcibiskupa z Canterbury, sv. Oda, jehož otec byl zcela jistě Dánem. Právě strýc Odo dostal na starost Oswaldovu výchovu a s největší pravděpodobností to byl on, kdo rozhodl, že jeho budoucnost bude spjatá s duchovním prostředím.

Jak bylo tehdy běžné, dříve než přijal kněžské svěcení, stal se Oswald kanovníkem, a to winchesterské kapituly. Toto postavení mělo zajistit, že Oswald duchovní dráhu neopustí, už jen proto, že jmenování zaručovalo vcelku slušné příjmy, což v době, kdy neexistovala žádné sociální péče ze strany státu, představovalo velice ceněnou devízu. Za čas se dokonce stal děkanem této kapituly.

V tomto úřadu však nesetřval dlouho. Navzdory představám příbuzných či logice mocných Oswald na svůj úřad, jenž mu skýtal významné postavení ve společnosti i trvalé zajištění, rezignoval. Odešel do benediktinského kláštera ve francouzském Fleury, aby v jeho společenství žil životem prostého mnicha, životem v duchu benediktinského hesla: „Modli se a pracuj!“

Jako benediktin se však Oswald ve Fleury nedomlil a nepracoval dlouho. V roce 959 vyslyšel úpěnlivé volání svého umírajícího strýce Oda, aby se vrátil do vlasti, která po další vlně loupeživých nájezdů Dánů a Norů (o nichž jsme ve Světle již několikrát pojednali v souvislosti s jinými světcy) přišla o stovky, ba tisíce obyvatel. Těm, co přežili a nebyli odvečeni do otroctví, se nedostávalo kněží, kteří až příliš často sdíleli osud svých věřících. A jelikož Oswald během svého pobytu ve Fleury přijal kněžské svěcení, prosil ho strýc a anglický primas v jedné osobě, aby svým kra-

janům duchovně vypomohl. (Podle jiné verze k tomu naléhání došlo až po návratu, ten byl každopádně motivován právě tím, že synovec zaplní jedno z uprázdněných kněžských míst.)

Oswald se nechal přesvědčit a do Anglie připlul, leč strýce již mezi živými nezaštl. Vrátil se proto zpět do Fleury, ovšem jen na malou chvíli. Další prosby Odova nástupce Dunstana jej nenechaly chladným a navrátil se na Ostrovy definitivně. Stal se Dunstanovým neocenitelným pomocníkem, pomáhal mu v ožívování a vedení diecéze, a to až do roku 961, kdy byl ustanoven biskupem ve Worcesteru poté, co tam zemřel dosavadní ordinář.

V novém úřadě Oswald bohatě využil zkušeností, které získal během předchozích dvou let u arcibiskupa Dunstana, i při roční formaci ve Fleury. Pustil se do reformy, a ty se nikdy nesetkávají se všeobecným nadšením. Zejména se zaměřil na kláštery a kněžský stav, kde bez sentimentu nahrazoval ženaté kně-

ze v jejich farnostech řeholníky. Dbal o čistotu ducha i těla, dbal o čistotu vztahů – i těch v rámci komunit. Sám v jedné spolu se svými kanovníky žil, přičemž si za vzor vzal komunitu benediktinských klášterů řídicích se clunyjskou reformou. V jejím duchu zakládal nové kláštery, nejznámějším z nich bylo opatství Ramsey, další v jejím duchu reformoval. Živými vzory pro něj pak byli již zmínovaní arcibiskup canterburský Dunstan a winchesterský biskup Etlvold. (O Oswaldově schopnosti vybrat si správný duchovní vzor svědčí fakt, že oba byli později kanonizováni.) Svátý Dunstan byl neohrožený muž. Když se například dozvěděl o nevěře krále Edgara, uložil mu za pokání sedmiletý zákaz nošení koruny, což v těch časech představovalo něco nevidaného.

Když sv. Dunstan viděl, jak dobře si jeho chráněnců počíná, pověřil ho po smrti arcibiskupa z Yorku navíc i správou této významné diecéze, která platila za druhou nejdůležitější v Anglii hned po canterburské. Pro pallium si Oswald tehdy doplnil do Říma a přijal je z rukou papeže Jana XII.

Nebyl žádným mocichtivým a bezohledným prelátem, jak nám to s oblibou prezentují filmy o středověku (převážně hollywoodské produkce), ale duchovním otcem svých dětí, pro něž byl „spolutvůrcem radosti“ či „zprostředkovatelem nádeje“. Kam zavítal, tam zavládl pokoj, lidé cítili, že k nim přišel svatý muž plný Boha. Svou činnost přitom Oswald neomezoval toliko na dvě své diecéze, rozšířil ji na celou Anglii. Žádná aktivita vedoucí ke spáse duší mu nebyla cizí, vše konal ke slávě Boží.

Cizí mu však bylo počínání mladičkého krále Ethelreda, jenž se na trůn dostal po vraždě svého nevlastního bratra, sv. Edvarda, kterou měla na svědomí Ethelredova matka Elfrída, jež svého syna ovládala. Začalo pronásledování těch, kteří stáli za Edvardem, tj. i Oswalda, Dunstana a dalších. Řada klášterů byla zavřena, mniši vyháněni, majetky rozkradla šlechta, ke slovu se dostávalo opět pohanství.

Nemělo to však dlouhého trvání a kříž se brzy na Ostrovech vrátil na čestné místo, z něhož byl předtím vyvrácen. Oswald tak mohl navázat na bohumilnou činnost, kterou musel v dobách zlých značně omezit. Opět mohl do klášterů v jím spravovaných diecézích vnášet clunyjského ducha, znovu přesvědčoval učence z Fleury, aby přicházeli do Anglie a vyučovali tamní duchovenstvo, znovu mohl vychovávat řadu kněží svatě pověsti, opět mohl podporovat hlásání slova Božího, vypomáhat chudým, o které se vyjma Církve nikdo jiný nestaral.

Právě mezi chudými dospěl Oswald k závěru svého pozemského života. Dne 29. února 992 si jako každý den v postu pozval do svého sídla skupinu žebráků, aby je pohostil a umyl jim nohy. Během této pokorné služby se slovy „*Sláva Otcí i Synu i Duchu Svatému*“ sesul se mrtvý k zemi.

Pochován byl ve worcesterské katedrále, později byly jeho ostatky přeneseny jinam. Není-li zrovna přestupný rok, slaví se liturgická památka sv. Oswalda z Worcesteru o den dříve, tj. 28. února.

„Kristovým jménem vyzýváme: Smířte se s Bohem!“

- dokončení poselství papeže Františka ze str. 2

v apoštolské exhortaci *Christus vivit*: „Pohled na rozepjaté paže ukřižovaného Krista a dovol, ať tě stále znovu zachraňuje. A když přijdeš vyznat své hříchy, pevně věř v jeho milosrdenství, které tě osvobozuje od viny. Kontempluj jeho krev prolitou s tak velikou láskou a nech se jí očistit. Tak budeš moci být vždy jako znovuzrozený.“ (č. 123) Ježíšova smrt a jeho zmrtvýchvstání nepatří do minulosti: mocí Ducha Svatého je stále aktuální a skrze víru nám dovoluje hledět na Kristovo tělo a dotýkat se ho v mnoha trpících.

2. Naléhavost obrácení

Prospěje nám rozjímat do větší hloubky o velikonočním tajemství, díky kterému jsme obdrželi Boží milosrdenství. Milosrdenství lze zakusit totiž pouze „tváří v tvář“ ukřižovanému a zmrtvýchvstalému Pánu, „protože on mě miloval a za mě se obětoval“ (Gal 2,20). Jde o dialog od srdce k srdci, od přítele k příteli. V postním čase je proto velice důležitá modlitba. Více než povinnost vyjadřuje modlitba potřebu odpovědět na Boží lásku, která nás stále předchází a povzbuzuje. Křesťan se modlí s vědomím, že je nezaslouženě milován. Modlitba může mít různou formu, ale skutečný smysl má v Božích očích ta, která prolomí tvrdost našeho srdce, aby ho stále intenzivněji obracela k Bohu a k jeho vůli.

V tomto příhodném čase se tedy nechme vést jako Izrael na poušti (srov. Oz 2,16), abychom konečně zaslechli hlas našeho Snoubence a s větší hloubkou a ochotou mu dali v sobě zaznít. Čím více se necháme vtáhnout do jeho slova, tím více se nám podaří zakusit jeho nezištné milosrdenství. Nenechme tedy uplynout toto období nadarmo, kvůli namyšlené iluzi, že snad jsme pánem času i způsobu našeho obrácení k Bohu.

3. Vášnivě Boží rozhodnutí vést dialog se svými dětmi

Pán nám znovu nabízí příhodný čas k našemu obrácení. Nemůžeme to nikdy brát jako samozřejmost. Tato nová šance by v nás měla vyvolat vděk a zbavit nás lhovosti. Navzdory zlu, které je mnoh-

dy dramaticky přítomno v našem životě i v životě církve a světa, vyjadřuje tento čas, daný nám pro změnu našeho života, pevné Boží rozhodnutí nepřerušit spásný dialog s námi. V Ježíši ukřižovaném, se kterým Bůh „jednal kvůli nám jako s největším hříšником, abychom my skrze něho byli spravedliví u Boha“ (2 Kor 5,21), toto rozhodnutí došlo až k tomu, že na Syna dopadly všechny naše hříchy, až byl postaven „Bůh proti Bohu“, jak řekl papež Benedikt XVI. (srov. Benedikt XVI., *Deus caritas est*, č. 12) Vždyť Bůh miluje i své nepřátele (srov. Mt 5,43-48).

Skrze velikonoční tajemství svého Syna chce Bůh navázat dialog s každým člověkem. Nikoli takový, jaký se připisuje Athéňanům, „kteří se ničím jiným nezaměstnávali než tím, co nového by si mohli povědět nebo vyslechnout“ (Sk 17,21). Povídání vycházející z prázdné a povrchní zvědavosti je charakteristické pro světovou tvář každé doby. V naší době se k nám může vloupat i skrze zavádějící používání komunikačních prostředků.

4. Bohatství, které je třeba sdílet, nikoli hromadit pro sebe

Velikonoční tajemství jako střed našeho života znamená soucítit s Kristovými ranami, které jsou přítomné v nevinných obětech válek, v mocichtivém zneužívání života od početí až po stáří, v nejrůznějších formách násilí a přírodních katastrofách, v nespravedlivém rozdělení přírodního a nerostného bohatství, v jakékoli formě obchodu s lidmi, v honbě za ziskem, která se stává formou modloslužby.

I dnes je důležité zvát všechny lidi dobré vůle, aby se dělili o svůj majetek s těmi, kdo almužnu nejvíce potřebují, a měli tak osobní účast na budování spravedlivějšího světa. Sdílení v rámci křesťanské lásky činí člověka více člověkem; hromadění přináší riziko, že se uzavřeme do svého egoismu a staneme se bezcitnými. Můžeme a máme vyjít ze svého egoismu i v rámci ekonomické struktury. Na datum 26. až 28. března postní doby 2020 jsem proto svolal do Assisi mladé ekonomy, podnikatele a change-makers, aby přispěli k vytvoření spravedlivější a inkluzivnější ekonomie ve srovnání se současnou. Jak často opakuje magisterium, politika je významnou podobou lásky (srov. Pius XI., *Pro slov k FUCI*, 18. prosince 1927). Stejně tak bude důležité věnovat se ekonomice v duchu evangelia, který je duchem blahoslavenství.

Pro nadcházející postní dobu prosím o přímělu Nejsvětější Pannu Marii, abychom přijali výzvu nechat se smířit s Bohem, abychom zaměřili pohled svého srdce na velikonoční tajemství a obrátili se k otevřenému a upřímnému dialogu s Bohem. Budeme se tak moci stát tím, co Kristus říká svým učedníkům: solí země a světlem světa (srov. Mt 5,13-14).

Řím u Sv. Jana Lateránského, v den památky Panny Marie Růžencové 7. října 2019.

FRANTIŠEK

Zdroj: www.cirkev.cz, 7. 2. 2020
(Autor článku Tereza Myslílová)
(Redakčně upraveno)

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

milí, jdi s ním dvě. Tomu, kdo tě prosí, dej a od toho, kdo si chce od tebe vypůjčit, se neodvracej.

Slyšeli jste, že bylo řečeno: »Miluj svého bližního a měj v nenávisti svého nepřitele.« Ale já vám říkám: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují. Tak budete syny svého nebeského Otce, neboť on dává vycházet

svému slunci pro zlé i pro dobré a sesílá déšť spravedlivým i nespravedlivým. Jestliže tedy milujete ty, kdo milují vás, jakou budete mít odměnu? Copak to nedělají i celníci? A jestliže pozdravujete své bratry, co tím děláte zvláštního? Copak to nedělají i pohané? Vy však buďte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“

Sto růží Panny Marie pro rozjímání (17)

65. MARIINA OSAMĚLOST

Ježíš spočinul v klidu hrobky. Maria však zůstává ponořena v moři hořké osamělosti. Nemohla si odpočinout ani oddechnout, je oddělena od jediné lásky svého života, Ježíše, svého Syna a svého Boha.

Mariiny vzpomínky. Když se vrátila z hory Kalvárie se svatým Janem a některými zbožnými ženami, navrací se zpět *bolestnou cestou*, naplněnou tolika vzpomínkami...

- Možná se znovu podívala na krvavý kříž, ačkoli jej nemusela spatřit, protože jej měla ve svém srdci ostře vyrytý. Viděla jej jako znamení nekonečné Boží lásky, klíč od ráje, pravý *strom života* a účinný lék, abychom mohli přežít všechny naše nemoci.
- Určitě si zapamatovala setkání s Ježíšem, k němuž došlo na cestě bolesti.
- Líbala krvavé skvrny na *bolestné cestě*.
- Vzpomínala na pády: tady ten první... a ten další... a další...
- Pohleděla na vyvýšené nádvoří (Gabbatha) potupy Krista s trnovou korunou a na paláce Heroda a Piláta.
- A nyní, už ve svém domově, osamocena se svými vzpomínkami, strávila tři dny v hluboké hořkosti a rozjímání; ale vše protřpěla v klidu a smíru ženy víry, která věděla, že to byla vůle Boží.

Osamělost světa bez Boha a Panny Marie. Podívejme se na osamělost světa bez Boha. Podívejme se na tolik osamocení, která se ve světě nacházejí. Jestli někdy máme příležitost, je to znamení opravdové oddanosti k Marii, když doprovázíme osamělost nějakého bratra.

Domácnost bez matky většinou nefunguje. Matka představuje její dar, roztomilou něžnost, která naplňuje všechno a každého láskou, dar zbožnosti, věrnosti...

Toto všechno a mnohem více je naše Paní Osamělosti. S matkou kráčí rodina... S Marií, Matkou nebeskou, kráčí rodina křesťanů... Rodina, společenství, farnost, komunita si dost dobře neporadí bez lásky nebeské Matky.

66. SLAVNÉ OBDOBÍ PANNY NA ZEMI

V čase, který plynul i opuštěným a zarmouceným apoštolům, pouze Maria, Matka Bolestná, zůstala pevná ve víře, žila naplno s očekáváním vzkříšení svého Syna. Plně věřila, že zpráva zvěstovaná Ježíšem se nestala fiaskem, ale jednoho dne přinese požadované ovoce.

O nezlomné Mariině víře nám vypráví dílo nazvané *Hvězda naší Spásy*:

*Ten den přijde,
ve kterém zůstanete sami,
naplnění vši vírou.⁽¹⁾*

Ve zbožnosti a lidové tradici nachází me pevnou jistotu Kristova vzkříšení, které jeho Matka přijala jako první. Básník Juan de Padilla to opěvuje takto:

*A je tedy pravda,
že nemohl jinak,
než se Panně bez hříchu zjevit,
předtím nikomu jinému, podle mne,
poté, co byl vzkříšen.*

*A protože náš Bůh přikázal
cítit Otce a Matku,
je pravda, že to splnil:
své Matce se zjevil
v poslušnosti Otce.⁽²⁾*

Vzkříšený Syn nejprve navštívil svou Matku, protože ona trpěla více než kdokoli jiný. V jedné sloce básně *Odměna naší Paní* se říká:

*A jako tomu bylo v utrpení
mé Matky v první řadě,
těšila se jako první
z mého svatého zmrtvýchvstání
jako pravá Matka.⁽³⁾*

O Marii, o níž máme po zmrtvýchvstání pouze sdělení, která nám poskytují dva texty Skutků apoštolů (srov. Sk 1,12-14; 2,1-4), je jisté, že žila život plný radosti a útěchy Pána, zaplavená dary Ducha Svatého, povzbuzuje učedníky, radí, intenzivně se modlí ve společenství

i sama, účastní se při lámání chleba a ve-de Církve pevně vpřed.

67. MARIA A DUCH SVATÝ

Mariin život byl vždy naplněný činností Ducha Svatého a trvalým darem jeho přítomnosti. Tato aktivní přítomnost Ducha Svatého měla tři vrcholné okamžiky v Mariině životě: vtělení, počáteční kroky zrození Církve a její nanebevzetí a oslavený život.

Maria, která byla vždy poslušná Ducha Svatého, byla jako stálý chrám jeho přítomnosti.

- Maria, při vtělení, byla *zastíněna a posílena* Duchem Svatým, který ji, po obdržení jejího souhlasu, učinil Matkou Nejvyššího Syna Božího.
 - Tentýž Duch Svatý *vždy provázel* Marii, aby dokonale mateřsky pečovala o Ježíše.
 - Tato milá a aktivní přítomnost Ducha Svatého, tvůrce života, vedla Marii, aby byla *věřící*, která přijala Slovo, meditovala ho a přizpůsobila svůj život Božím plánům v dokonalé poslušnosti.
 - Maria, vedena Duchem Svatým, byla *plná milosti* (plná milosti – musíme pochopit: po celou dobu jejího života – na počátku, v závěru...). Rostla, když ji Boží činnost zdokonalovala nesčetnými dary, na které plně odpovídala, a stále více se ztotožňovala se stejným Duchem Božím. To je uvedeno v Magnificat, když říká: „Velebí má duše Pána... neboť veliké skutky mi učinil Všemohoucí...“ (Lk 1,46-49)
 - Duch Svatý v ní nevytvořil pouze mateřství biologické, ale také mateřství *duchovní* ve prospěch této nové Spasitelovy rodiny, v níž Maria uplatňuje svoji moc s láskou a milostí.
- Také v nás Duch Svatý chce učinit velká díla, jestliže se rozhodneme přijmout jeho dary jako Maria.

68. MARIA, DUCH STVOŘITEL A ZROZENÍ CÍRKVE

O Letnicích *rodící se* Církve Maria přijímala spolu s apoštolů a ženami všemocnou sílu Ducha Svatého a vroucí a bož-

skou lásku viditelně vyjádřenou ohnivými jazyky, které se objevily nad jejich hlavami. To, co Kristus zaslíbil, se stalo: „Vy však budete za několik málo dnů pokřtěni v Duchu Svatém.“ (Sk 1,5)

Baret říká, že přítomnost a působení Ducha Svatého v Marii musí být interpretovány souběžně se vztahem ke stvoření (srov. Gn 1,2). V tomto textu se Duch Svatý objevuje ve své činnosti Stvořitele, schopný dávat věcem řád. Při zvěstování se objevuje Duch Svatý a uskutečňuje nové stvoření. V Marii a skrze dílo Ducha Svatého, po přijetí její svobodnou vůlí, dochází ke vtělení Božího Slova, které přichází na svět skrze Marii. A v Ježíši je představeno nové stvoření v dějinách.

Na začátku Bůh řekl s imperativem „staň se“ a bez předchozí konzultace byl svět stvořen. Ve zvěstování je to tentýž Duch Svatý, který rozmlouvá s Marií, představuje jí svoji žádost a nabízí dar mateřství; je řeč o novém plánu znovuzrození v Kristu, které Maria zcela přijala.

Maria přijala žádost Boha v onom „staň se“. Mariino „ano“ se sjednocuje s působením Ducha Svatého v tomto tajemství lásky, kterým je vtělení; a začíná mezi lidmi cestu spásy. Maria není ným nebo nehybným nástrojem, který Bůh používá. Je to osoba zcela svobodná, která se s plným pochopením a znalostí díla Božího ztotožňuje s jeho plány.

Xabier Pikaza říká: „Duch Svatý učinil Marii Matkou Božího Syna a Maria nabídla Božimu Duchu svůj lidský život, skrze který sám božský Syn mohl vstoupit do dějin člověka.“⁽⁴⁾

Od příchodu Ducha Svatého je Maria velkým důkazem a svědkem Ježíše Krista při zrození Církve. Maria, poctěná naplněním Duchem Svatým, začíná uskutečňovat péči a duchovní spojení v této komunitě prvních následovníků Ježíše, který ji povzbuzoval, a zůstává věrná Pánu.

Maria nezasahuje do skutků apoštolů, ale ve skrytosti a tichosti modlitby, se svojí láskou k bližním a jako duchovní Mat-

ka projasnila svůj život nejménějším obrazem Ježíše, přeměnila se ve velkou sílu, která podpořila zrození Církve. Ona je nejposlušnější následovnicí působení Ducha Svatého, který vytvářel vzor, který Církev následovala v budoucích časech.

(Pokračování)

Zdroj: Clemente Arranz Enjuto:

Cien rostros de María para la contemplación. San Pablo, Madrid 1998.

Přeložila -hk-

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ I. SALCEDA *Lucero de nuestra salvación*, BAE 35, 385.

⁽²⁾ J. PADILLA *Retablo de la vida de Cristo*, BAE 35, p. 909, n. 384.

⁽³⁾ NÓNIMO *Las albricias de nuestra Señora*, BAE 158, 431-437.

⁽⁴⁾ X. PIKAZA *La madre de Jesús. Introducción a la mariología, Sígueme, Salamanca 1990, 624.*

Matka Evženie Ravasio (7)

Chci chránit mladé

„Jako laskavý otec bych chtěl chránit mladé. Na světě je tolik zla! Tyto ubohé nezkušené duše se nechávají zlákat lákadly hříchu, který je postupně vede do úplného zničení. Ó vy mladí lidé, kteří zvláště potřebujete někoho, kdo v životě nad vámi bdí, abyste se dokázali vyhnout zlu, poďte ke mně! Já jsem váš Otec, který vás miluje víc, než vás kdy bude milovat jakékoli jiné stvoření! Hleďte útočiště v mé blízkosti, svěřte mi své myšlenky a přání. Budu vás něžně milovat. Dám vám potřebné milosti pro přítomnost a požehnám vaši budoucnost. Budte si jisti, že ani po patnácti, dvaceti, dvaceti pěti anebo po třiceti letech, co jsem vás stvořil, na vás nezapomenu. Poďte ke mně! Já přece vidím, jak velice potřebujete takového laskavého a nekonečně dobrého otce, jakým jsem já.

Nechci se zdržovat tím, co by se k tomu ještě dalo říct; o tom mohu hovořit později. Nyní chci mluvit především k duším těch, které jsem si vyvolil: ke kněžím a řeholníkům. S vámi, milované děti mé lásky, mám velké plány!“

PAPEŽI

„V prvé řadě se obracím na tebe, svého milovaného syna, mého zástupce, abych toto dílo vložil do tvých rukou. Mělo by se upřednostnit před vším ostatním, ale kvůli strachu, který člověku vnukl ďábel, se uskuteční až v této době.“

Nechť nás to nepřekvapuje, že nebeský Otec nazývá papeže svým zástupcem, i když jsme zvyklí hovořit o papeži jako o „zástupci Krista“. Jednota nebeského Otce s jeho Synem mu toto oslovení umožňuje. Jak velké je tedy povolání Petra a jeho nástupců být zástupcem nebeského Otce na této zemi! Vyjadřujeme to vlastně i v oslovení Svatý otec. Právě proto by měl o mnoho víc jako jiní chápat úmysly nebeského Otce a osvojit si je. Podporujeme ho v tom naší modlitbou a obětí, aby se na zemi mohly uskutečnit Boží plány a přání.

„Ach, přál bych si, kdybys dokázal pochopit dosah tohoto díla, jeho velikost, šířku, hloubku a výšku. Přál bych si, kdybys pochopil nezměrné přání, které mám při pohledu na současné i budoucí lidstvo!

Kdybys věděl, jak velmi toužím po tom, aby mě lidé poznali, milovali a vzdávali mi zvláštní úctu! Tuto touhu nesu v sobě od věčnosti a od stvoření prvního člověka. Člověku jsem toto přání už častokrát vyjádřil, především ve Starém zákoně, ale člověk ho nikdy nepochopil.

Tato touha mi dovoluje zapomenout na vše, co bylo předtím, jen ať se nyní toto přání uskuteční na celém světě ve všem mém stvoření.

Snižuji se až k tomu nejmenšímu z mého stvoření, abych v její nevědomosti (myslí se zde sestra Evženie – pozn. redakce) mohl hovořit k ní a skrze ni k lidem bez toho, aby si uvědomovala velikost díla, které chci mezi lidmi vykonat.

O teologii s ní hovořit nemohu, určitě bych neuspěl, protože by tomu nerozuměla. Dopouštím to, že je taková, protože tím se může mé dílo uskutečnit skrze prostotu a nevinnost. Nyní je však na tobě, abys dal toto dílo přezkoumat přiměřeným studiem a co nejdříve ho uvedl do života.“

Přání a prosby nebeského Otce

„Abych byl poznán; milovaný a zvláštním způsobem uctíván; neprosím o nic mimořádného. Přejí si jen toto:

At' je mi zasvěcen jeden den anebo alespoň jedna neděle, kdy budu uctíván zvláštěm způsobem jako Otec celého lidstva.

Pro tento svátek si přeji vlastní formulář mše svaté a vlastní proprium pro modlitbu liturgie hodin. Není těžké najít k tomu příslušné texty v Písmu svatém. Když se rozhodnete projevit mi tuto mimořádnou úctu v neděli, volím si první neděli v srpnu, pokud si vyberete některý den v týdnu, tak 7. srpen.

At' všichni kněží usilují o to, aby se tato úcta rozšířila. At' mě především kněží představí lidem takového, jaký jsem a jaký vždy budu – jako nejněžnějšího a nejlaskavějšího Otce.

Přeji si, at' se kněží postarají o to, abych mohl vstoupit do všech rodin a nemocnic i do dílen a továren, do kasáren a zasedacích sálů, ve kterých činí rozhodnutí ministři vlád, ano, nakonec všude tam, kde se zdržuje moje stvoření, třebaže by tam bylo jen jedno jediné z nich.

Viditelným znamením mé neviditelné přítomnosti at' je obraz, který ukazuje, že jsem doopravdy zde a že jsem zde přítomný. Tak budou lidé vykonávat všechny své činnosti před očima svého Otce a já sám spočinu

svým pohledem na stvoření, které jsem stvořil a přijal za své dítě. Takto budou všechny mé děti žít pod pohledem svého něžného Otce. Jistě, i nyní jsem všude, ale rád bych byl zobrazený tak, aby mě lidé mohli vnímat svými smysly.

At' si kněží a věřící zvyknou během roku na několik pobožností k mému uctění, a to bez toho, aby zanedbali své běžné práce.

At' jdou moji kněží nebojácně všude, ke všem národům, aby lidem přinesli plamen mé otcovské lásky. Tehdy se podaří duše osvětit a získat, a to nejen z řad nevěřících, ale i ze všech oddělených uskupení, které nepatří k pravé Církvi. Ano, at' i tito lidé, kteří jsou mými dětmi, uvidí před sebou hořet tento plamen, at' poznají pravdu, osvojí si všechny křesťanské ctnosti a praktikují je.

Zvláště si přeji, abych byl uctíván v kněžských seminářích, noviciátech, školách a internátech. At' mě všichni – od nejmenších po největší – poznají a milují jako svého Otce, Stvořitele a Spasitele.

At' kněží v Písmu svatém s velkou horlivostí zkoumají, co jsem o účtě, kterou chci přijímat od lidí, řekl už dříve, protože to zůstalo až dodnes bez povšimnutí.

At' pracují i na tom, aby se mé přání a má vůle staly známými všem věřícím a všem lidem, přitom at' přesně rozlišují, co chci říci obecně všem lidem a co chci říci zvláště kněžím, řeholníkům a řeholnicím. Tyto duše si volím, aby mi víc než lidé ve světě prokazovaly velkou úctu.“

Všechna tato přání, usměrnění a prosby nebeského Otce byly určeny přímo Svatému otci, který má v oblasti jejich naplnění mezi kněžími a lidmi poslední slovo. Nebeský Otec své láskyplné poselství pro papěže uzavírá následujícími slovy:

„Jistě, bude to potřebovat čas, než se tato slova, tento plán, který jsem vytvořil pro lidstvo a který jsem ti odevzdal, naplno uskuteční. Ale jednoho dne, díky modlitbám a obětem velkorysých duší, které se obětují za toto dílo mé lásky, ano, jednoho dne se moje touha naplní. Budu ti žehnat, synu můj milovaný, a stonásobně tě odměním za všechno, co vykonáš pro mou slávu.“

(Pokračování)

Z *Vítězstvo Srdca* 130/2019
přeložila a upravila -jk-

Sv. František Saleský

Cesta k Bohu (6)

O trpělivosti

U každého člověka, i když je svatý, zůstávají vždycky nedokonalosti. Nekřivíme tedy svatým, když při popisu jejich ctností se zmíníme také o jejich chybách a hříších. Naopak, zdá se mi, že se páchá bezpráví všem lidem, které spočívá v tom, když se ve snaze nebo pod záminkou uctívání svatých zamlčují jejich chyby a nedokonalosti z obavy, aby nebyly na újmu jejich svatosti. Tak tomu jistě není; ovšem ale působí se velké bezpráví samotným svatým, a také pozdějším pokolením. Když světci psali životopisy jiných světců, mluvili otevřeně a nezaújatě o jejich nedostatecích a byli přesvědčeni, že se tak Bohu a svatým více líbí, než kdyby jednostranně osvěcovali jejich ctnosti. Ne nadarmo vyzpovídali učitelé duchovního života, že Bůh ponechává i nejvíce svatým duším určité chyby, které navzdory vši dobré vůli nemohou překonat. Chce

jim tím dát pocítit, říkají, čím by se mohly stát beze svých ctností, aby si v sobě uchovaly jistou nedůvěru, která je pojišťuje před léčkami samolibosti. Je to také podnět pro jejich úsilí, dává jim stále znova cvičit se v důvěře v Boha a hledat své útočiště v modlitbě.

To platí také pro naše ponaučení a účtchu. Chyby, které se nám stávají, nám často dávají podnět ke ctnostem, k nimž bychom jinak neměli příležitost. Bůh dopouští u nás například špatnou náladu, prudkost, abychom se pokořili – a to dostatečně vyrovnává chybu zlosti. Chybný krok se stal z unáhlenosti, pokání nastane přemýšlením, se sebeovládáním, s vědomou svobodnou vůlí – je tedy před Bohem uspokojivější, než mu byla dříve chyba nemilá. Ó drahocenné nedokonalosti, které nám dávají pocítit naši ubohost, které nás cvičí v pokoře, pohrdání sebou, trpělivosti a horlivosti! Bůh se nedívá na ty chyby, ale na srdce, jenom když toto je dobré.

Nevydávej se v kvapném neklidu na hon za dokonalostí! Bůh není v bouři ani v ohni, nýbrž v tichém, mírném vánku, jehož dech sotva cítíš. Dej se vést Bohem a nemysli tolik na sebe!

Ty obavy, které na nás doléhají kvůli našemu pokroku ve službě Bohu, nejsou vůbec ke cti Boží a slouží jenom sebelásce, která nás chce hnát a trápit, abychom dělali více, když to stejně nemůže být lépe uděláno. Považuj za podezřelá všechna přání, která se podle obyčejné úvahy rozumných lidí nedají uskutečnit, například touhu po dosažení určitého stupně svatosti, kterou je možné si dobře představit, ale nedá se uskutečnit, k čemuž se dávají krásné návody, podle nichž se ale nedá žít.

Věz, že je to trpělivost, která nás nejlépe přivádí k dobrému! A i když se má cvičit na jiných, smíme ji mít také se sebou samými. Ano, kdo se snaží o čistou lásku k Bohu, potřebuje více trpělivosti se sebou samým než s ostatními.

Člověk musí tedy svoje nedokonalosti snášet, aby dosáhl dokonalosti. Neří-

kám, že by je měl milovat, hýčkat je, ale má je v trpělivosti snášet. Tak roste pokora a láska.

Poctivě si přiznejme: Jsme ubozí a nejsme schopni konat mnoho dobrého. Bůh ale, ten Nejlaskavější, je s našimi malými snahami spokojený a hledí na srdce. „Vzlykání ubohých slyšíš, ó Bože, vždyť Ty připravuješ jejich srdce!“

Naše nedokonalost nás provází až ke hrobu. Nemůžeme jít, aniž bychom se dotýkali země. Nemáme se válet ve špině, ale také nemáme chtít létat. Postupně odumíráme; také naše nedostatky postupně odumírají.

Chápu, že bys chtěl být bez nedokonalostí. Ale to znamená mít trpělivost. Jsme lidé, nikoliv andělé. Jistě bychom neměli okolo našich chyb přecházet bez povšimnutí, ale říkat s apoštolem: „Ó já nešťastný, kdo mě osvobodí od důvodu této smrti?“ Ale nesmíme se divit, nebo dokonce nechat se zbavit odvahy. Bůh skutečně nemiluje naše křehkosti a chyby, ale nás samotné miluje věčnou láskou. Pohled, slabosti a nedostatky jejího dítěte se matce opravdu nelíbí, a přesto má ráda své dítě celým svým srdcem. Tak zůstává také Boží láska k jeho dětem stejná, přes jejich nedostatky, které on zná.

Z toho se nauč tři pravdy.

Ta první: Často si myslíš, že jsi ztratil pokoj, protože tě zmátla hořkost a nedůvěra. A přece jsi jej neztratil, když jsi v této zkoušce neztratil sebe a svého Boha.

Ta druhá: Když Bůh z tebe strhává zbytky starého člověka, tak tě to opravdu bolí. Ale nesmíš zmalomyslnět a domnívat se, že se Bůh od tebe stáhl.

Ta třetí: Všechno, co tě na tvé dobré cestě znepokojuje a mate, nepřichází od Boha. Bůh je kníže pokoje. Jsou to daleko více pokušení nepřitele, který je také nepřitelem pokoje.

Neklid vyvěrá z nezřízené touhy být osvobozen od zla, které člověk cítí, nebo dosáhnout dobra, které si přeje. Ale ničím se zlo ještě více nezhoršuje a dobro neoddaluje, než právě neklidem a netrpělivostí. Ptáci zůstávají v síti nebo zapleteni ve smyčce, jestliže rychle poletují sem a tam, aby se osvobodili. Zaplétají se tím ještě více. Neklid není jenom pokušením sám od sebe, nýbrž je i pramenem mnoha jiných obtíží.

Jestliže v sobě cítíš silnou touhu osvobodit se od zla nebo zmocnit se nějakého dobra, tenkrát je především zapotřebí uvést své srdce do klidu a rovnováhy, zachovat klidný úsudek a rozvahu. Teprve pak vykonej mírně a odevzdaně svá opatření tím, že použiješ podle rozumného plánu prostředky, které mohou vést k cíli.

Když říkám mírně a odevzdaně, nedoporučuji tím flegmatické nebo nedbalé jednání, nýbrž jednání oproštěné od spěchu a neklidu. Bez této strážlivé rozvahy bys namísto dosažení svého účelu všechno pokazil a ještě více se zapletl.

„Moje duše je vždy v mých rukou,“ říká David, „a tvoje zákony, Pane, nikdy více nezapomenu.“ Vyzkoušej se čas od času, zda máš svoji duši ve svých rukou, nebo zda snad nějaká vášně či neklid ti vytrhují vládu z rukou.

„Moje oči jsou stále zaměřeny na Pána. On osvobodí moje nohy z léčky mých nepřátel.“ Jestliže jsi upadl do sítí nesnázi, nehleď na svoji nouzi, ani na smyčky, které tě drží, ale pohleď na Boha a nechej ho vládnout.

On se o tebe postará. „Vhod' své starosti na něho. On ti pomůže!“ Netrap se neužitečnými starostmi!

Je dosti, že neseme utrpení, tak jak postupně přicházejí. Nemá však smysl předem se bát a strachovat. Nemáme se bát nikoho kromě Boha; jeho však dětskou, milující bázní.

Když tedy tvoje duše upadla do nějaké chyby, nerozčiluj se na ni s vášnivou hořkostí, ale varuj ji s mírnou vážností a shovívavým porozuměním a podej jí v lásce zachraňující ruku. Tak nekonáš na sobě nic jiného, než co Bůh sám koná na tobě, a tvůj mírný způsob bude trvalejší a hlouběji působit než ostrý hněv a hořkost: on se tě dotkne a pronikne tě svatou bolestí. Před silnými, hořkými výčitkami se duše ale o to více uzavře.

Hleď, když jsem si umínil vyhýbat se zvláště každému marnému rozčilování, a upadl bych přesto do významné chyby toho druhu, pak bych neřekl své duši něco takového: „Fuj, jak jsi odporná, po tak svatých rozhodnutích ses zase oddala svým neřestem! Styď se k smrti a neopovažuj se už pohlédnout na Boha, protože jsi byla tak nevěrná!“ – Ne, já bych jí řekl s účastí a porozuměním: „Moje ubohá duše, pohleď, my jsme padli a byli jsme

přece tak pevně rozhodnutí jít po své cestě vzhůru. Ale odvahu, my se pozvedneme ze svého pádu, abychom od této chvíle byli silnější! Pojd', půjdeme k milosrdnému Bohu, aby nás vedl svojí silnou rukou, a pokorně se pokloňme! On nás udělá velkými a silnými, když jsme ubozí a malí.“

Tak předstup před Boha v pokoře a trpělivosti a nebuď malověrný, ale věřící! Přidržuj se pevně pěkných snah své duše, to tě potáhne vzhůru, a když přesto cítíš, jak na tobě leží kletba země, nebuď malomyslný, ale zůstaň velikým a silným v důvěře v Boha! Nedokonalý zůstaneš po všechny dny svého života a nebudeš hledět na den, kdy už nic nemůže být lepší. Ať pronikne tvé srdce toto poznání! Pak se tvoje duše bude stále více naplňovat dobrotivostí ke všem lidem, kteří jsou navzdory všemu mistrovskými díly božské lásky a nesou v sobě věčnost. Pohleď, jak je Spasitel snášel a miloval! Tak je máš také ty snášet ve shovívavém porozumění. Tak zůstávej v pokoji při všem, co na tebe sešle Boží prozřetelnost! Když tvé srdce zasténá v utrpení a udeří na tebe těžká starost – zůstaň v pokoji! Když tě potká velké štěstí a tvá duše by chtěla jásat – zůstaň v klidu! Když se před tebe postaví zlo, před kterým musíš prchnout, udělej to beze zmatku nebo rozčilování – zůstaň v pokoji!

Nepřemýšlej o zvlátnostech tohoto života. Hledej Boha prostým srdcem, hledej ho ve všech věcech, najdeš ho a v něm klid svého srdce.

Ať všechno, co děláš, je zrcadlem tvé vroucí jednoty s Bohem!

Ani v dobrém se neunáhluj. Konej s klidným srdcem a vyčištěnými smysly všechno, co děláš! A když bude okolo tebe zuřit silná bouře, neztrácej klid své duše!

Pohleď, co jsou všechny věci tohoto života, když je porovnáš s Božím svatým pokojem?

Co existuje na nebi a na zemi, co by se v nejmenším podobalo klidu duše?

Všechno, co je na této ubohé zemi skvělé, čestné a vzácné, není ničím ve srovnání s radostí pokojného ducha.

(Pokračování)

*Z Dienst am Glauben 2/2017
(překlad do němčiny Otto Karrer)
Český překlad -mp-
(Redakčně upraveno)*

Souhlas s obnovou Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze a cesta k němu

Ve čtvrtek 23. ledna 2020 se s pomocí Boží podařila dobrá věc. Zastupitelstvo Hl. m. Prahy zrušilo část usnesení ze 14. září 2017 a souhlasí s instalací Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze a ukládá Radě Hl. m. Prahy, aby zajistila součinnost městských orgánů a organizací při realizaci tohoto usnesení.

K tomuto usnesení vedla dlouhá a náročná cesta, kdy jsme se snažili opakovaně prosadit změnu usnesení ze 14. září 2017. Dvakrát byla ještě před volbami současného zastupitelstva v roce 2018 předkládána petice s asi 16 500 podpisy, žádající změnu usnesení ze 14. září 2017 ve prospěch obnovy Mariánského sloupu, ale k jejímu projednání z různých důvodů nedošlo.

Mnozí nerozumí, co se stalo 14. září 2017. Byl to do určité míry šachmat, který dal magistrát sám sobě.

Situace vypadala tak, že zastupitelstvo jako samosprávný orgán a majitel pozemku sice odmítlo umístění Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí, ale nemělo žádnou právní cestu v rámci veřejného práva zrušit právoplatné stavební povolení. To by muselo provést buď dohodou se Společností pro obnovu Mariánského sloupu, což bylo neprůchodné, nebo prosadit rozvázání smluv soudní cestou, což pražský magistrát neučinil. Nastala situace, kdy stavebník měl právo stavět, což nikdo nepopíral, ale město nedalo souhlas k záboru pozemku na staveniště.

Za této situace se sochař Petr Váňa, který kopii Mariánského sloupu vysekal, pokusil zahájit stavbu bez záboru staveniště s tím, že mu stačí stavební pozemek bez dalšího záboru. Prvý pokus v květnu 2019 po rozebrání dlažby zastavila policie. Následně bylo svoláno ekumenické modlitební shromáždění na 15. června 2019 na Staroměstské náměstí v Praze, na místo strženého Mariánského sloupu. Při tomto shromáždění došlo k vyhocení situace. Na příkaz pražského primátora MUDr. Zdeňka Hříba bylo na místě strženého Mariánského sloupu, kde bylo ohlá-

šené modlitební shromáždění, postaveno auto městské policie.

Sochař Petr Váňa se znovu pokusil symbolicky zahájit stavbu, aby stavební povolení pro nezahájení stavby nepropadlo, a jeho bratr vyňal jednu dlažební kostku na místě, kde bude postaven Mariánský sloup. Městská policie na to brutálně zasáhla, bratra pana sochaře vláčela po zemi, a když se prodírala petičním stánkem, srazila nejméně jednu ženu na zem. Byla přivolána Policie ČR, která po krátkém výslechu zadrženého bratra sochaře Petra Váni propustila.

Na místě vznikla další petice, za obnovu a trvalé umístění Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. Existovaly totiž návrhy z řad zastupitele PhDr. Matěje Stropnického a dalších, umístit Mariánský sloup například do Mariánských Lázní nebo jinam. Bylo na čase uhájit, že první barokní sloup v Čechách, který měl i astronomický význam jen a právě na Staroměstském náměstí, a s ohledem na něj byl koncipován Ladislavem Šalounem pomník Mistra Jana Husa, na Staroměstské náměstí patří. Takto koncipovaná nová petice získala do 19. června 2019 něco přes 1 700 podpisů, a protože petice se 16 500

podpisy nebyla k dispozici, byla předložena k projednání na schůzi Zastupitelstva Hl. m. Prahy dne 20. června 2019. K projednání došlo přibližně mezi 4. a 6. hodinou ráno 21. června. Někdy po půlnoci opustila část zastupitelů jednání s tím, že by hlasovali pro Mariánský sloup, ale vzhledem k pozdní hodině jednání opouštějí. Výsledkem bylo, že o petici prakticky nebylo rozhodnuto, když návrh na obnovení Mariánského sloupu nebyl přijat, ale ani k jeho zamítnutí nebylo dost hlasů.

Od září jsme začali, ve spolupráci s pražským zastupitelem a dlouhodobým zastáncem obnovy Mariánského sloupu, Ing. Janem Wolfem, připravovat nové projednání. Jeho součástí byla i duchovní příprava, nověny a modlitební shromáždění. Prvé se konalo 12. října 2019 v chrámu Matky Boží před Týnem a vedl je P. Pavel Dokládala, další shromáždění se konalo na Staroměstském náměstí 3. listopadu k 101. výročí stržení Mariánského sloupu, kdy mši svatou sloužil otec biskup František Radkovský.

Protože 27. září došlo během Svatojánské putování Prahou, které vedl P. ThLic. ICLic. Jiří Koniček z Olomouce, k rušení modliteb skupinkou protestantů, ohlásili jsme na Magistrátu jako místo konání shromáždění prostor v okruhu 10 metrů od místa strženého Mariánského sloupu. Následně bylo oznámeno též shromáždění odpůrců obnovy Mariánského sloupu, a to jako náboženské shromáždění bez povinnosti jeho ohlášení jako veřejného shromáždění. Policie ČR ale velice citlivě zabezpečila prostor pro nahlášené modlitební shromáždění za obnovu Mariánského sloupu, a tak jsme se mohli jak my, tak oni nerušeně modlit. Mše svatá i další proslovy a modlitby na Staroměstském náměstí byly dne 12. října 2019 velice silné. Vzpomeňme na řeč P. Pavla Dokládala v chrámě i na náměstí, PhDr. Radomíra Malého, na písně Petri Marii Lutky a dalších. V té době jsme dostávali i podporu ze Slovenska.

K projednání obnovy Mariánského sloupu mělo dojít na zasedání pražského zastupitelstva 14. listopadu 2019, ale

nešťastný dopis jednoho příznivce obnovy, jemuž se nelíbila formulace návrhu usnesení, který poslal všem zastupitelům a navíc přečetl jako připomínku občana k programu zasedání, změnil situaci. Po jeho přednesení na zastupitelstvu byl návrh na projednání stažen. Na následném, prosincovém zasedání (12. prosince) byl Mariánský sloup zařazen do programu, ale protože vzhledem k dlouhému projednávání rozpočtu bylo předpokladem projednání až v pozdních hodinách nočních, či spíše časných ranních hodinách, požádal předkladatel, Ing. Jan Wolf na žádost podporujících zastupitelů z ODS a ANO, o jeho přeřazení na lednové zasedání zastupitelstva. K tomu asi v 1.30 hodin došlo a bod byl přesunut na lednové zasedání zastupitelstva, na 23. ledna 2020 s tím, že jako přeřazený bod bude zařazen mezi první projednávané body programu.

V té době se rozvinula modlitební akce. Jednotlivci se jmenovitě modlili až do lednového jednání zastupitelstva, za každého jednotlivého zastupitele. Někteří spontánně psali zastupitelům a žádali je o vyhovění reinstalaci Mariánského sloupu. Mše svatá za obnovu Mariánského sloupu, podle našich informací, byly konány i mimo Prahu.

Je na místě zmínit se i o odpůrcích a jejich argumentaci proti obnově sloupu. Argumenty odpůrců byly jednak historické, jednak vycházející z emočních a rodových zranění a také náboženské – Panna Maria je modla! Historické argumenty byly postupně upravovány v diskusi. Svoji informativní roli sehrála i vydaná brožura. Do povědomí lidí, ale i masmédií se dostalo již to, že Mariánský sloup byl postaven jako projev díky za ochranu Pražanů před drancujícími švédskými vojsky roku 1648, byla opravena představa, že Mariánský sloup oslavuje vítězství císařských vojsk na Bílé hoře 8. listopadu 1620. Na magistrátu zazněla z katolické strany omluva za to, že po popravě 27 pánů byly poměrně krutě vystaveny hlavy 11 popravených na mostecké věži a nebyly navráceny rodinám. Což může mít oprávněně za následek zranění „krve“.

Záležitosti, které byly podle našeho názoru vyjasněny:

- Ferdinand II. byl při nástupu své přímé vlády v roce 1619 ochoten evan-

gelikům zaručit náboženskou svobodu, pokud navrátí katolíkům statky, jichž se v době povstání, v letech 1618/19, proti-právně zmocnili.

- Povstalci však místo smíru porušili v roce 1619 svoji přísahu z roku 1617 Ferdinandu II., i když on žádným aktem do nástupu své vlády svoji přísahu ani zemský řád neporušil a vlastně ani porušit nemohl. Proto byli přední povstalci odsouzeni k smrti a 27 z nich popraveno. Nebyli to jen evangelíci, byl mezi nimi jeden nebo dva katolíci. Nejméně jedna třetina z nich neuměla česky.

- Bylo doloženo, že se během jejich poprav Ferdinand II. modlil za jejich duše, tedy provedl v té době riskantní eku-
menický akt.

- Bylo doloženo, že Mistr Jan Hus byl citem Panny Marie a vroucně se k ní modlil.

- Bylo osvětleno, že Habsburkové se finančně podíleli nejen na stavbě Mariánského sloupu, ale i na dostavbě Pražského hradu, stavbě Národního divadla, mnoha objektů v Praze a v Čechách, včetně pomníku Mistra Jana Husa.

- Bylo připomenuto, že když se za první světové války roztavovaly zvony katolických kostelů pro válečné účely pro nedostatek bronzy, nebyl bronzový pomník Mistra Jana Husa roztaven.

- Bylo doloženo, že Habsburkové nejsou v Čechách cizinci, jsou po přeslici potomky Přemyslovců, Lucemburků, Jagellonců a poslední v Čechách vládnoucí Habsburk, bl. Karel z Domu Rakouského byl po přeslici i potomkem krále Jiřího z Poděbrad.

- Vážnou námitku vznesli někteří historici umění proti kopii Mariánského sloupu, vytvořené sochařem Petrem Váňou s tím, že kopii Mariánského sloupu nelze vytvořit pro nedostatek zachovaných podkladů. Námitka byla vyvrácena Janem Bradnou, akademickým sochařem a restaurátorem: „Originál sochy Panny Marie byl odformován v lapidáriu Národního muzea a na odlitku jsme mohli sochu rekonstruovat podle fotografií části, která chybí. Následně byla socha podle tohoto modelu vysekána. Sochař Petr Váňa si nic nevymýšlí. Nikdo z vás není informován a vůbec neví, jak se taková práce dělá. Všechno bylo děláno podle bohaté fotografické dokumentace a studia dvou dalších soch Immacu-

laty od J. J. Bendla i dalších jeho soch. Názor, že kopie je »pouhá napodobenina«, která už nemá uměleckou hodnotu, byl zastáván asi tak do 2. světové války. Potom už bylo nutné přijímat kopie jako plnohodnotná díla, která z různých důvodů zastupují originál na původním místě. Mimo jiné, Betlémská kaple je od základů nově postavena v letech 1949–1952 po rozboření činžovního domu, který stál na jejím místě. Je to úplná novostavba a je přijímána jako vážený historický prostor. Roku 2007 se konala konference ICOMOS, kde bylo stanoveno pět bodů, které musejí být splněny, aby bylo možno neexistující památku obnovit. Snaha o obnovu Mariánského sloupu všechny tyto požadavky splňuje.“⁽¹⁾

Přesto námitky proti Panně Marii z řad některých protestantů trvaly. Jednak proto, že je některými vnímána jako modla, a také proto, že Immaculata – Panna Maria, je tou, která v souladu se staro- i novozákonními biblickými texty potírá hlavu hada, Satana, otce a strůjce všeho zla. Někteří protestanti vidí v potření draka potření protestantů a přisuzují tento názor katolíkům. Pro nás to bylo velké překvapení. Se ztotožněním protestantů se Satanem, Zlem nebo s následovníky Satanovými jsme se mezi katolíky nikdy nesetkali. Názor, že pro katolíky jsou protestanti ztělesněním Satana nebo jeho následovníky, nelze ztotožnit s katolickým názorem, že nemají plnost pravdy a v jistém slova smyslu žijí v bludu. Ostatně takový názor o katolících, alespoň někteří protestanti bez zaváhání šíří. Chápeme, že rozdílnost v nauce i morálce existuje, ale myslíme si, že přesto více věcí nás spojuje, než rozděljuje.

Od odpůrců obnovy Mariánského sloupu zazníval stálý argument, že Panna Maria rozděljuje. Ovšem je třeba poukázat na to, že jakákoli volba rozděljuje, i sám Pán Ježíš Kristus o rozdělení hovoří, i v rodinách, pro jeho jméno.

Samotné jednání 23. ledna 2020 bylo dost dramatické. V průběhu všeobecné rozpravy navrhl primátor, MUDr. Zdeněk Hřib, aby bod programu Mariánský sloup byl vyřazen a neprojednávan. Návrh zdůvodnil tím, že chce svolat na 4. března jednání odborníků o řešení dostavby radnice a revitalizace Staroměstského

náměstí. Zastupitel Ing. Jan Wolf upozornil, že jde pouze o zdržovací taktiku, že koncepce revitalizace Staroměstského náměstí je již několik let schválena, včetně dostavby radnice, Mariánského sloupu, a dokonce obnovy Krocínovy kašny. Řekl, že není možné, aby každé zastupitelstvo ve svém čtyřletém volebním období řešilo znovu a jinak koncepci Staroměstského náměstí, protože k vlastní revitalizaci pak nikdy nedojde. Ke schválení programu došlo až ve 12.35 hodin, tedy v době, kdy už měly probíhat interpelace občanů. Návrh pana primátora Hřiba nebyl schválen a Mariánský sloup v programu jednání zůstal.

Na pořad jednání se Mariánský sloup dostal po 14. hodině. Do diskuze k Mariánskému sloupu bylo přihlášeno 15 diskutujících občanů a po nich promluvili i někteří zastupitelé. Diskutující občané, s výjimkou čtyř, byli odpůrci obnovy Mariánského sloupu s obvyklými argumenty. Objevily se pouze dva nové nápadky. Jedním z nich byl výrok, že se katolíkům neměly po revoluci (pravděpodobně 1989) vracet kostely, které ukradli po bitvě na Bílé hoře evangelíkům. K tomu připomínám, že například v Praze postavili do roku 1620 protestanti dva kostely (nyní Sv. Salvátora a Panny Marie Vítězné), ostatní pražské kostely byly původně katolické, protestanty zabrané a užívané, které byly po Bílé hoře katolíkům vráceny. Šlo tedy o dezinformaci. Druhým takovým nápadem bylo postavení sloupu, nikoli s Pannou Marií, ale s Ježíšem Kristem. Tím bychom však přišli o významnou historicko-kulturní barokní památku, která byla prototypem pro ostatní mariánské sloupy v Čechách. Proti Mariánskému sloupu se přišla vyjádřit i paní Marta Semelová, bývalá poslankyně a zastupitelka za KSČM.

Z příznivců Mariánského sloupu vystoupil sochař Petr Váňa, který mluvil o práci na kopii Mariánského sloupu, druhým vystoupivším byl Ing. Eugen Kukla, M.I.A., který navrhl mimo jiné podporu postavení pomníku 21. června 1621 popraveným 27 účastníkům povstání evangelických stavů. Prof. PhDr. Ing. Jan Royt, Ph.D., DSc., poukázal na skutečnost, že všechna vyznání a duchovní proudy na Staroměstském náměstí mají své zastoupení, utrakvistický kalich na Týn-

ském chrámu, pomník Mistra Jana Husa, chrám Československé církve husitské, a katolický symbol, Mariánský sloup, tyto symboly vhodně doplní – i nevěřící občan se pak bude moci dívat na první barokní sloup v Čechách, na vynikající umělecké dílo, původně Mistra Bendla s pocitem, že je odčiněn nerozvážený čin jeho stržení.

Pro Mariánský sloup hovořili velice dobře někteří zastupitelé, zejména předkladatel Ing. Jan Wolf (KDU-ČSL), JUDr. Jiří Pospíšil (TOP 09), doc. MUDr. Bohuslav Svoboda, CSc. (ODS), ale i předseda klubu ANO Ing. Patrik Nacher, který se při hlasování sice zdržel, ale v diskuzi řekl, že nevidí žádný důvod, proč by na Staroměstském náměstí neměl Mariánský sloup stát. Velmi vstřícný byl projev Ing. Jany Plamínkové (STAN), která řekla, že za pět a půl roku v zastupitelstvu slyší argumenty pro i proti Mariánskému sloupu již potřetí a mohla by je klidně, za obě strany, říkat sama. Dále řekla, že emoční zranění po 400 letech není vhodné připomínat a neměla by ovlivňovat současníky, že změnila svůj názor a je pro obnovu Mariánského sloupu.⁽²⁾

V závěru diskuze si vzal slovo primátor Hřib, který znovu prosazoval nové jednání o budoucí dostavbě radnice a revitalizaci Staroměstského náměstí, a na místo Mariánského sloupu navrhol nějakou současnou sošku, která by měla vyjít z mezinárodní soutěže. V podstatě šlo o opakování a možná upřesnění jeho návrhu, aby byl Mariánský sloup z progra-

mu jednání vyřazen, tentokrát však s výzvou, aby zastupitelé usnesení o umístění Mariánského sloupu neschválili.

Při hlasování bylo v sále veliké napětí. Úleva nastala v 15.52 hodin, kdy se na tabuli objevily výsledky hlasování: pro 34 hlasů, proti 11 hlasů, zdrželo se 12 hlasů. To znamenalo, že zastupitelstvo sou-

hlasí s umístěním Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. (V pražském zastupitelstvu je ke schválení usnesení vždy potřebná nadpoloviční většina všech členů zastupitelstva, tzn. 33 hlasů z 65 zastupitelů.) Po hlasování se sálem rozezvuchela radost.

Tricetiletá práce Společnosti pro obnovu Mariánského sloupu a mnoha dalších stoupenců a obětavých lidí, kteří obětovali nejen čas, ale i finance, organizovali petice, potě a modlitebni setkání, nebyla marná. Je třeba si uvědomit práci sochařské huti Petra Váni, který více než 20 let tesal sousoší, z velké části za vlastní prostředky, a celou dobu nevěděl, zda se dostane na místo svého určení. Na reinstalaci sochy Panny Marie měly a mají rozhodující vliv mše svaté a modlitby věřících a jejich obětí. Mnozí se účastnili poutí a modlitebních shromáždění, podepisovali petice a poslední měsíc se jmenovitě modlili za všechny zastupitele, každého jednotlivě, aby obnovu Mariánského sloupu podpořili, nebo ji alespoň nebránili. Za vše mluví fotografie z jednacího sálu.

Jak kdo hlasoval? Nebudeme jmenovitě uvádět jednotlivé zastupitele, to

lze nalézt na fotografii hlasovací tabule na <https://immaculata-mariansky-sloup0.webnode.cz>.

Po zveřejnění usnesení se skupinka věřících sešla k modlitbě slavného růžence na místě Mariánského sloupu. Byl to zážrak, zaznělo. Sloup, podle slov sochaře Váni, by mohl stát reálně do 4–5 měsíců. Je to krásné, ale je otázkou, zda nenastanou obstrukce, proto je třeba děkovných mší svatých a Vašich modliteb.

Tak se, doufejme, otevírá cesta k naplnění slov Františka kardinála Tomáška, arcibiskupa pražského, k obnově Mariánského sloupu:

„Dokud nebude sloup na svém místě, dokud lidé neuznají, že tehdy udělali chybu, a nebudou toho litovat, nemůžeme doufat, že překonali naši nedávnou minulost a že nás tento starý hřích nestáhne zase dolů. Rozumíme tomu tak, že sloup je nejen symbolem našeho návratu ke slušnosti a tradicím křesťanské Evropy, ale především, že vyrovnání tohoto dluhu může naší zemi dát teprve naději, že opět neupadneme do područí, ať už tupého násilí a bída z východu, nebo konzumního ateismu ze západu.“⁽³⁾

Poděkování zastupitelům Prahy za souhlas s obnovou Mariánského sloupu poslal otec kardinál Dominik Duka, arcibiskup pražský, již 23. ledna:

„Chtěl bych vyjádřit poděkování zastupitelstvu pražského magistrátu k jeho rozhodnutí. Rovněž bych rád poděkoval všem těm, kteří pochopili a uviděli v té navrhované podobě obnovy Mariánského sloupu (nikoliv zcela barokní repliky) symbol smíření a výzvy k vzájemnému odpuštění všech křivd, které v toku dějin jsou mnohostranné, nevyjímaje ani naše chyby. Myslím, že i poslední dny, i vzájemný spor s panem doktorem Pavlem Černým ukazují potřebu posuzovat jednání našich předků v historickém kontextu doby a možností. V situaci rozdělené společnosti a v chaosu migrujících idejí a ideologií, kdy můžeme říci, že také i rozvoj mnoha vědních oborů nedává možnost jednotlivci, aby vystupoval jako držitel pravdy, musí zvítězit vzájemná úcta, tolerance, lidské a křesťanské přátelství. Neoslavuji žádné vítězství a rovněž tak nevidím důvod, proč by druhá strana měla mít pocit porážky. Přijměme tuto výzvu v čase modliteb za jedno-

tu křesťanství. Dejme my křesťané a lidé dobré vůle, bez ohledu na politickou a náboženskou příslušnost, jasné svědectví. kudy chceme směřovat. Nechceme druhé porážet, ani vítězit, ale spolupracovat. Při lednovém modlitebním shromáždění představitelů církvi v r. 2011 v Soukenické ulici, v Týdnu modliteb za jednotu křesťanů byl všemi akceptován nápis na nově chápané obnově mariánského sloupu v tomto znění: »Tento mariánský sloup byl vyzdvížen jako symbol smíření a ekleziologické spolupráce křesťanských církví v ČR.« Podepsány: »ČBK a ERC« a jako dodatek: »Je to také projev úcty k matce Ježíše Krista.«⁽⁴⁾

Na rozhodnutí zastupitelstva byly různé reakce, z nichž dvě považujeme za důležité zveřejnit:

„Vážená paní Pejřimovská, Rada Magistrátu odsouhlasila postavení Mariánského sloupu.

Tímto se začínají otevírat dveře k naplnění slov prorocství pana kardinála Tomáška z 90. let minulého století. Je mi však nesmírně líto, že Maria, Ježíšova matka, je pro nás stále důvodem rozdělení. Naše vzájemné rozdělení mezi křesťany – sourozenci v Kristu je pro mne velkou bolestí.

Vnímám, že s proměnou našich srdcí v pokoře, ve vzájemném smíření a odpuštění mezi námi katolíky a evangelikály jsme teprve na začátku. Odpuštění není jednorázový akt, ale trvalé otevírání našich srdcí našim sourozencům v Kristu a jejich přijetí i s tím, že jsou jiní. Náš nebeský Otec chce, abychom se vzájemně nesli, společně se modlili a žehnali si. Teprve pak se naplní prorocství kardinála Tomáška: „...dokud lidé neuznají, že tehdy udělali chybu a nebudou toho litovat, nemůžeme doufat, že překonali naši nedávnou minulost a že nás tento starý hřích nestáhne dolů...“ A tak nabízím a zvu: Pojďme se společně otevírat a hledat Boží vůli pro naše další kroky! Rád bych se s Vámi sešel na společné modlitbě a na hledání Boží vůle. Nevím však, koho z odpovědných oslovit. Ani na ně nemám kontakty. A tak se na Vás obracím s prosbou o pomoc. V úctě Václav Jarolímek.“⁽⁵⁾

Z blogu Jana Zieglera citujeme:

„Návrat Mariánského sloupu je porážkou nenávisti a vítězstvím zdravého rozumu. Bude to také taková zkouška

naší snášenlivosti, vzájemného respektu a úcty k hodnotám druhých. Někdy mám dojem, že nekatolíci si pod pojmem tolerance představují to, že katolíci bez odporu přijmou jejich hodnoty, například husitství a reformaci, ale sami se ke svým hlásit nesmí. Mariánská úcta je nedílnou součástí katolictví, katolíci uctívají Panu Marii jako Boží rodičku, matku Božího syna, bez které by na světě nebyl Ježíš Kristus. A proto ji při zvláštních příležitostech děkuji.“⁽⁶⁾

Mimo tyto pozitivní reakce jsme zaznamenali i negativní. Můžeme bohužel předpokládat tendence oslabit nebo zvrátit rozhodnutí Zastupitelstva Hl. m. Prahy. Zaznamenali jsme existenci „Klubu za znovustržení Mariánského sloupu“⁽⁷⁾. Nevíme, možná jde o recesi, ale někdo to může brát vážně, odpor proti jeho obnově existuje a mohou se najít i extremisté.

Prosíme proto všechny přátele, příznivce obnovy, za pokračování v modlitbách, obětích mší svatých, i o připravenost v případě nutnosti nějakých dalších akcí. Považujeme za vhodné uspořádat v nejbližších dnech děkovnou bohoslužbu a pobožnost za souhlas s obnovou Mariánského sloupu, na kterou Vás pozveme, až budeme znát termín.

J. P.

Poznámky:

- (1) BRADNA J.: Vyjádření k nedělnímu rozhovoru mezi kardinálem Dominikem Dukou a kazatelem Pavlem Černým, který vedla Eva Hůlková na stanici ČRo Plus v pořadu *Vertikála*, dostupné dne 25. 1. 2020 na <https://immaculata-mariansky-sloup0.webnode.cz>.
- (2) Citace výroků z jednání zastupitelstva jsou volně citace podle paměti autora, nikoli autorizované výroky. Při psaní článku nebyl záznam na stránkách Magistrátu Hl. m. Prahy k dispozici.
- (3) TOMÁŠEK, F. In: Bradna J., Kavička K., Praha, *Mariánský sloup na Staroměstském náměstí*, Velehrad 2008, ISBN 978-80-86157-23-8.
- (4) Citace: <https://www.facebook.com/dominik.duka.3>.
- (5) Dostupné se souhlasem autora dopisu na <https://immaculata-mariansky-sloup0.webnode.cz/diskuze>.
- (6) Dostupné na ziegler.blog.idnes.cz.
- (7) Dostupné 30. 1. 2020 na https://www.facebook.com/KlubZaZnovustrzeniMarianskehoSloupu/?eid=ARBzo_KgnT3jqw49kGgam7t-cjo58KMX4ACeKPRoZnUjOnRfn23RtU_VSlauEqEFKcIaSa9s9vOuSwWkk.

Pondělí 24. 2. 2020

6:05 Pro víta mundi (123. díl): Prof. h.c. prof. Ing. Ondřej Hronec, DrSc. **6:45** Klapka s Ing. Janem Vačlenou **7:45** Ars Vaticana **7:55** V pohorách po horách (32. díl): Bílá hora – Podbeskydská pahorkatina **8:05** Buon giorno s Františkem **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Dědek a jeho kreslený svět: Pravda o lži **9:25** Outdoor Films s Františkem Machem (57. díl): Deník z cest do jiného světa **10:55** Ukrajina: Skutky apoštolů: O 2000 let později **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria **13:15** Hlubinami vesmíru s Mgr. Jakubem Rozehnalem, 2. díl **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (7. díl): Martin Dejdar – herec (2. část) **15:10** Historie sklářství v Karlovině **15:30** V souvislostech **16:00** Noční univerzita: Doc. Tomáš Machula, Ph.D., Th.D. – 2. vatikánský koncil a náboženská svoboda **17:05** Můj chrám: Prof. Royt, prorektor Univerzity Karlovy, v katedrále sv. Víta **17:25** Mwebare kwija – Klinika v buši **17:40** Polabský lužní les **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** S Hubertem do lesa: Lovci draků [P] **18:45** Sedmihlášky (145. díl): Ševci majstři, Ignac Manda **18:50** Víra do kapsy [P] **19:05** Vezmi a čti: únor 2020 [P] **19:20** Antikvartet na Mohelnickém dostavníku 2018 (1. díl) **19:45** Dědek a jeho kreslený svět: Pravda o lži **19:50** Přejeme si... **20:05** Dům ze skla? [L] **21:10** Vzdělanost – Otec Miroslav **21:20** ARTBITR – Kulturní magazín (91. díl) **21:30** Živě s Noe **22:10** Kulatý stůl: Kniha knih v 21. století **23:45** Jubilejní koncert SOFM **0:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 25. 2. 2020

6:05 V souvislostech **6:30** Jde o život (7. díl): Církev II. **8:05** BET LECHEM – vnitřní domov (1. díl): Rosangela de Oliveira Salazar – Brazílie, fokolarinka **8:20** Bolívie – V srdci Bolívie **8:50** Dědek a jeho kreslený svět: Hrdinové všedních dnů **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Muzikanti, hrajte **9:50** Noční univerzita: Veronika Barátová – Všechno, co mám, je tvé **11:00** Sedmihlášky (145. díl): Ševci majstři, Ignac Manda **11:05** S Hubertem do lesa: Lovci draků **11:20** V pohorách po horách (32. díl): Bílá hora – Podbeskydská pahorkatina **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Biblická studna **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (8. díl): Marek Orko Vácha – kněz a genetik **15:20** 750 let Svinova **16:00** Kulatý stůl: Kniha knih v 21. století **17:35** Na křídlech andělů **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** S Hubertem do lesa: Botožrout [P] **18:45** Sedmihlášky (145. díl): Ševci majstři, Ignac Manda **18:50** Animované biblické příběhy: Chléb z nebe **19:20** Dědek a jeho kreslený svět: Hrdinové všedních dnů **19:30** Zpravodajské Noeviny: 25. 2. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Klapka s Ing. Jaroslavem Kolčavou [P] **21:10** Řeckokatolický magazín [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Terra Santa News: 19. 2. 2020 **22:30** Cvrlikání (75. díl): Huménečko **23:40** Světlo pro Evropu (22. díl): Fond solidarity **23:55** Zpravodajské Noeviny: 25. 2. 2020 **0:15** Čas pro Malawi **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 26. 2. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 25. 2. 2020 **6:25** Noční univerzita: Doc. Tomáš Machula, Ph.D., Th.D. – 2. vatikánský koncil a náboženská svoboda **7:25** Spomienkari: MFF Myjava 2019 **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Dědek a jeho kreslený svět: Respekt nadevše **9:25** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:30** Příběh o Žofii **11:10** S Hubertem do lesa: Botožrout **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mezi pražci (84. díl): Únor 2020 **12:50** Dům ze skla? **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (9. díl): Marie Svatošová – zakladatelka hospiců (1. část) **15:15** Zámek Židlochovice – zahrada času **15:45** Zpravodajské Noeviny: 25. 2. 2020 **16:05** Gustav

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

lštok – Kříž je moje cesta **16:30** Mše svatá z Popeleční středy: Bazilika Santa Sabina, Řím [L] **18:15** Živě s Noe [P] **18:45** S Hubertem do lesa: Záhada medvědí jeskyně [P] **19:00** Sedmihlášky (145. díl): Ševci majstři, Ignac Manda **19:10** Dvě stě let kostela sv. Bartoloměje v Hniezdém **19:25** Dědek a jeho kreslený svět: Respekt nadevše **19:30** Terra Santa News: 26. 2. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [L] **21:10** BET LECHEM – vnitřní domov (2. díl): Juan Provecho – španělský augustinián v Praze **21:30** Živě s Noe **22:10** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Marnotratný Otec **23:45** Generální audience papeže Františka **0:10** Poletuchy: Na skok na hory **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 27. 2. 2020

6:05 Pro víta mundi (124. díl): PhDr. Jaroslav Šturma **6:45** Vlci v Lužici **7:15** Vít Kašpařík, koncovky, fujarky, brumle a jiné hudební nástroje **7:40** Život ve vztahu: Franz Kett a jeho pedagogika **8:20** Terra Santa News: 26. 2. 2020 **8:40** Světlo pro Evropu (22. díl): Fond solidarity **8:50** Dědek a jeho kreslený svět: Óda na radost **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Kulatý stůl: Kniha knih v 21. století **10:50** Příroda kolem nás: Lev a roháč **11:05** Sedmihlášky (145. díl): Ševci majstři, Ignac Manda **11:10** S Hubertem do lesa: Záhada medvědí jeskyně **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Povolání – Sestra Olga **13:05** Muzikanti, hrajte **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (10. díl): Marie Svatošová – zakladatelka hospiců (2. část) **15:15** Chlapi na hoře **15:40** Zpravodajské Noeviny: 25. 2. 2020 **16:05** Cvrlikání SPECIÁL: Spirituál kvintet **17:35** Můj chrám: Ing. Jaromíra Vítková, místostarostka Boskovic, v kostele sv. Jakuba St., Boskovice **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** S Hubertem do lesa: Lesní siláci [P] **18:45** Sedmihlášky (145. díl): Ševci majstři, Ignac Manda **18:50** Velehradská zastavení: Díl 7. – Cestami ekumenismu **19:00** Večeře u Slováků: 1. neděle postní [P] **19:25** Dědek a jeho kreslený svět: Óda na radost **19:30** Zpravodajské Noeviny: 27. 2. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Letem jazzem (8. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... [L] **21:15** Vezmi a čti: Únor 2020 **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Jde o život (8. díl): Svátosti I. **23:45** Post Scriptum [P] **0:00** Zpravodajské Noeviny: 27. 2. 2020 **0:20** Naše peníze, jejich osud **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 28. 2. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 27. 2. 2020 **6:25** Pro víta mundi (126. díl): Pavel Tunák I. **7:10** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Marnotratný Otec **8:40** Víra do kapsy **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Dědek a jeho kreslený svět: Pokora víc než odvaha **9:20** Poslové naděje **9:50** ARTBITR – Kulturní magazín (91. díl) **10:00** Dům ze skla? **11:05** Sedmihlášky (145. díl): Ševci majstři, Ignac Manda **11:10** S Hubertem do lesa: Lesní siláci **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Antikvartet na Mohelnickém dostavníku 2018 (1. díl) **13:15** Egypt –

Ať je požehnan Tvůj lid v Egyptě **13:45** Meditační kaple sv. Jana Pavla II. **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (11. díl): Jan Špilar – trvalý jáhen a ka-deřník **15:20** Nededza **15:45** Chléb náš vezdejší **16:00** Zpravodajské Noeviny: 27. 2. 2020 **16:20** Výchovný systém Dona Boska: Pouze láska vychovává **16:35** Kouzlo štipkých varhan **16:55** Klapka s Ing. Jaroslavem Kolčavou **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Mašinky (1. díl): O neposedné kolejnici **18:40** Sedmihlášky (145. díl): Ševci majstři, Ignac Manda **18:45** Missio magazín: Únor 2020 **19:45** Dědek a jeho kreslený svět: Pokora víc než odvaha **19:50** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Únor 2020 [L] **21:40** Živě s Noe [P] **22:20** Sedm výprav Josefa Vágnera (1. díl): Sen safari **23:50** Post Scriptum [P] **0:05** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 29. 2. 2020

6:05 Pro víta mundi (127. díl): Pavel Tunák II. **6:50** Noční univerzita: Lukáš Targosz – Aby manželství nebylo ponorka **7:50** Missio magazín: Únor 2020 **8:55** Sedmihlášky (145. díl): Ševci majstři, Ignac Manda **9:00** Animované biblické příběhy: Chléb z nebe **9:35** Dědek a jeho kreslený svět: Co nám říká erotika **9:40** Můj chrám: Prof. Royt, prorektor Univerzity Karlovy, v katedrále sv. Víta **9:55** GOODwillBOY IV. (12. díl) **10:35** V posteli POD NEBESY IV. (12. díl) **11:25** Víra do kapsy **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Jde o život (8. díl): Svátosti I. **13:45** Struny nad Oslavou **14:20** Hlubinami vesmíru s Mgr. Jakubem Rozehnalem, 2. díl **15:05** Večeře u Slováků: 1. neděle postní **15:35** Terra Santa News: 26. 2. 2020 **16:00** Letem jazzem (8. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... **17:10** Hnutí Fokoláre v ČR a Chiara Lubichová **17:50** Chiara Lubichová **18:25** Sedmihlášky (145. díl): Ševci majstři, Ignac Manda **18:30** Příroda kolem nás: Lev a roháč **18:45** Muzikanti, hrajte **19:15** Dědek a jeho kreslený svět: Co nám říká erotika **19:20** Světlo pro Evropu (23. díl): Výročí pádu Berlínské zdi [P] **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Outdoor Films s Kateřinou a Ladislavem Bezděkovými (87. díl): S Octavií kolem světa [P] **21:40** Stalingradská Madona **22:35** Živě s Noe [P] **23:45** V pohorách po horách (33. díl): Klokočovské skály **0:00** Koncert Pavla Helana: Odry 2018 **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 1. 3. 2020

6:05 Pro víta mundi (128. díl): Marcela Dostálová **6:50** Hrát si dovoleno **7:10** Biblická studna **8:15** Letem jazzem (8. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... **9:25** Dědek a jeho kreslený svět: Nebezpečné vzpomínky **9:30** Večeře u Slováků: 1. neděle postní **10:00** Mše svatá z kostela sv. Jakuba v Trnavě [L] **11:20** Vezmi a čti: Únor 2020 **11:35** ARTBITR- Kulturní magazín (91. díl) **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne [P] **13:25** Muzikanti, hrajte **14:00** Mene Tekel – ekumenická bohoslužba za popravené, umučené a zemřelé politické vězně [L] **15:35** Světlo pro Evropu (23. díl): Výročí pádu Berlínské zdi **15:50** Outdoor Films s Kateřinou a Ladislavem Bezděkovými (87. díl): S Octavií kolem světa **17:25** Živě s Noe **18:35** Sedmihlášky (58. díl): Sluncečko vyhodí zpoza Lyse hory **18:40** Animované biblické příběhy: Postaven na Skále [P] **19:10** P. Vojtěch Kodet – Blahoslavenství [P] **19:45** Dědek a jeho kreslený svět: Nebezpečné vzpomínky **19:50** Přejeme si... **20:05** Missio magazín: Březen 2020 [P] **21:05** Příroda kolem nás: Cesta do Bělověže, roční období v přírodě [P] **21:25** Má vlast: Synagoga Hranice II. **22:10** V souvislostech **22:35** Klapka s Ing. Jaroslavem Kolčavou **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 24. 2. o 13:55 hod.: Večerná univerzita

Mons. Jozef Hal'ko: Modlitba s otvoreným srdcom – záznam homílie

Utorok 25. 2. o 20:55 hod.:
Gréckokatolícky magazín

Magazín zo života Gréckokatolíckej cirkvi nielen na Slovensku.

Streda 26. 2. o 16:30 hod.: Svätá omša z Vatikánu

Priamy prenos na Popelcovú stredú.

Štvrtok 27. 2. o 22:25 hod.: Slovo v obraze (Otče nás)

 Maliar inšpirovaný Svätým písmom, kontemplatívna sestra a jej čistá poézia, zamyslenia benediktínskeho mnicha zo Sampora...
 Ich objavovanie kresťanských mystérií liturgického roka sa chce stať modlitbou v každom divákovi.

Piatok 28. 2. o 20:30 hod.:
Dôkaz viery: Svätý Augustín (film)

Príbeh matky neprestávajúcej sa modliť za svojho zblúdeného syna, popisuje jeden zo zázrakov, ktorý sa udial na príhovor svätého Augustína, patróna tých, čo hľadajú Boha...

Sobota 29. 2. o 20:30 hod.:
Evangelium podľa Jána (film)

Život Ježiša Krista detailne zaznamenal učeník Ján. Bol tak blízko pri Ježišovi, že sa mu podarilo podrobne zachytiť nielen jeho konanie, ale aj jeho myšlienky, ktoré dodnes formujú náš svet a morálku.

Nedeľa 1. 3. o 10:00 hod.: Svätá omša z Nimnice

Priamy prenos z duchovno-ozdravných pobytov divákov TV LUX v Kúpeľoch Nimnica.

ORELSKÁ POUŤ NA SVATOU HORU 23. května 2020
Program: 10.00 hod. – pútní procesi od kostela sv. Jakuba, nám. TGM v centru Příbrami • 11.30 hod. – slavná asistovaná mše svätá podľa misálu z r. 1962 na Svaté Hoře • 15.00 hod. – pobožnosť křížové cesty v ambitech, svätostné požehnaní v bazilice. Srdečně Vás zve Orelská župa Svatováclavská.

Kontakt: zupa.svatovaclavska@orel.cz
BREVIÁŘ PRO LAIKY
22. – 29. ÚNORA 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 23. 2.		PO 24. 2.		ÚT 25. 2.		ST 26. 2.		ČT 27. 2.		PÁ 28. 2.		SO 29. 2.	
Antifona	1028	1148	1044	1164	1060	1181	270	299	270	299	270	299	270	299
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1029	1148	1045	1164	1061	1181	271	300	272	301	271	300	272	301
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1107	1232	1198	1330	1214	1347	1229	1364
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1108	1232	1199	1331	1214	1347	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1049	1169	1065	1186	274	304	277	308	281	311	284	315
Antifona k Zach. kantiku	694	784	1049	1169	1065	1186	274	304	278	308	281	312	284	316
Prosby	1033	1153	1049	1169	1065	1186	274	304	278	308	281	312	284	316
Závěrečná modlitba	695	784	1050	1170	1065	1187	275	305	278	309	282	312	285	316
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	273	303	273	303	273	303	273	303
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	275	305	279	309	282	313	285	316
Závěrečná modlitba	695	784	1054	1174	1069	1191	275	305	278	309	282	312	285	316
Nešpory: SO 22. 2.														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1055	1176	1071	1192	268	298	269	299	268	298
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1193	1324	1208	1341	1224	1358
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1193	1324	1209	1341	1224	1359
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1059	1179	1074	1195	276	306	280	310	283	314
Ant. ke kant. P. M.	694	784	695	785	1059	1180	1074	1196	276	307	280	310	283	314
Prosby	1028	1147	1043	1163	1059	1180	1074	1196	277	307	280	310	283	314
Záv. modlitba	695	784	695	784	1060	1181	1075	1196	275	305	278	309	282	312
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Nedeľa 23. 2. – 7. nedeľa
v mezidobí

1. čt.: Lv 19,1–2.17–18

Ž 103(102),1–2.3–4.8+10.12–13

 Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)

2. čt.: 1 Kor 3,16–23

Ev.: Mt 5,38–48

Pondělí 24. 2. – ferie

1. čt.: Jak 3,13–18

Ž 19(18),8.9.10.15

 Odp.: 9a (*Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci.*)

Ev.: Mk 9,14–29

Úterý 25. 2. – ferie

1. čt.: Jak 4,1–10

Ž 55(54),7–8.9–10a.10b–11a.23

 Odp.: 23a (*Svou starost hoď na Hospodina, a on tě zachová.*)

Ev.: Mk 9,30–37

Streda 26. 2. – Popelční streda

1. čt.: JI 2,12–18

Ž 51(50),3–4.5–6a.12–13.14+17

 Odp.: srov. 3a (*Smiluj se, Pane, neboť jsme zhřešili.*)

2. čt.: 2 Kor 5,20–6,2

Ev.: Mt 6,1–6.16–18

Čtvrtok 27. 2. – ferie

1. čt.: Dt 30,15–20

Ž 1,1–2.3.4+6

 Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)

Ev.: Lk 9,22–25

Pátek 28. 2. – ferie

1. čt.: Iz 58,1–9a

Ž 51(50),3–4.5–6a.18–19

 Odp.: 19b (*Zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš.*)

Ev.: Mt 9,14–15

Sobota 29. 2. – ferie

1. čt.: Iz 58,9b–14

Ž 86(85),1–2.3–4.5–6

 Odp.: 11a (*Pouč mě o své cestě, Hospodine, abych krácel v tvé pravdě.*)

Ev.: Lk 5,27–32

NA PRAHU POSTNÍ DOBY

KŘÍŽOVÁ CESTA ZA SMÍŘENÍ V RODINÁCH

Mária Vicenová • Ze slovenštiny přeložila Františka Böhmová

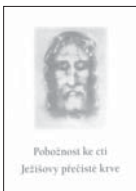
Křížová cesta slovenské autorky za smíření v rodinách nabízí zamyšlení a modlitby, prohlubující živou víru v uzdravující lásku.

Pavel Nebojsa - Doron
Brož., 100x115 mm, 60 stran, 59 Kč

POBOŽNOST KE CTI JEŽÍŠOVY PŘEČISTÉ KRVE

Těm, kdo se po 12 roků denně pomodlí sedmkrát *Otče náš* a *Zdrávas, Maria* ke cti Ježíšovy přečisté krve, slíbil Božský Spasitel udělit veliké milosti. Toto zaslíbení, které obdržela sv. Brigita, bylo potvrzeno papežem Inocencem X. Modlitby *Otče náš* a *Zdrávas, Maria* jsou v pobožnosti doplněny 7 krátkými modlitbami. Pobožnost schválila Svatá kongregace *Sacro Collegio de propaganda fide* a papež Klement XII.

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Druhé vydání • Brož., A6, 16 stran, 19 Kč

BOŽSKÁ SLÁVA UKŘÍŽOVANÉHO • HYMNUS FILIPANŮM 2,6-11

Čtirad Václav Pospíšil • Odpovědný redaktor Pavel Mareš • Recenzovali doc. ThDr. Jiří Vogel, Th.D. - Mgr. Pavel Černuška, Ph.D. - Mgr. Veronika Řeháková, Ph.D.

Hymnus z listu Filipanům (Flp 2,6-11) je dobře známý čtenářům Nového zákona i těm, kdo se modlí breviář a účastní se liturgie. Krásná a hutná výpověď o tom, kdo je Boží Syn, nás

přivádí k jádru opravdu křesťanského života. Jakou mentalitu má podle autora Ježíš Kristus? Boží Syn je pokorný a skutečně svobodný, nepovyšuje se nad druhé a zároveň je zcela poslušný Boha Otce v lásce. Sám na sobě ukazuje, že k nezměrné Boží slávě můžeme dojít výlučně skrze cestu kříže. Srozumitelné a velmi podnětné dílo se může stát východiskem osobní reflexe i společných duchovních cvičení.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 115x180 mm, 112 stran, 179 Kč

VZPOMÍNKA NA OSOBNOST ČESKÉ CÍRKVE

ŽIVOT NENÍ ČAS, ALE SETKÁNÍ • NOVÉ SVĚDECTVÍ O TOMÁŠI ŠPIDLÍKOVÍ

Richard Čemus • Editorka Petronilla Čemus • Odpovědný redaktor Pavel Mareš • Předmluva František Hylmar SJ

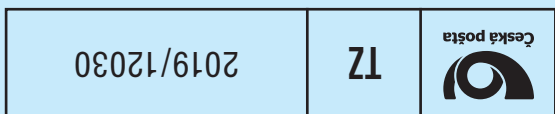
Svědectví blízkého spolupracovníka kardinála Tomáše Špidlíka (1919-2010) není jen vzpomínkou na velkou osobnost naší církve, ale i velmi cennou sbírkou úvah o tématech, která utvářela dílo Tomáše Špidlíka - slovanská spiritualita, modlitba, srdce, kultura a umění, ekumenické snahy, duchovní otcovství či papež Jan Pavel II. Vyšlo s církevním schválením.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 115x180 mm, 168 stran, 249 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc